

Tázání jako orientace na příslib

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2008](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2008](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 1. 1. 2008
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 1. 1. 2008

Tázání jako orientace na příslib

Tázání je vždycky třeba chápat jako myšlenkovou aktivitu (tedy nenechat se nikdy svést soustředěností na „otázku“ jako na cosi jakoby hotového). Každá aktivita míří z podstaty věci k něčemu, co „ještě není“, ale aktivita tázání se výslovně, tématicky orientuje na to, co „ještě není“ (i když jsme pod tlakem tradice nakloněni ono „ještě ne“ redukovat na svůj subjektivní stav, na svou subjektivní kondici, v níž my sami ještě nevíme). Je něco pravdy na tom, že odpovědi se dostane (přínejmenším většinou) jen tomu, kdo se táže. Tázat se znamená důvěřovat v možnost odpovědi; kdo nevěří (nedůvěřuje), že odpověď je možná, ten se vlastně netáže (i když to navenek tak vypadá). Kdo se opravdově, „v nitru pravdivě“ táže, tomu se odpovědi dostane – je to něco jako „zaslíbení“: jen otázkám je „zaslíbena“ odpověď (či přesněji: odpovídání, neboť otázka“ je vždycky tázáním, pokračujícím vždy dál a dál). Je to jen zvláštní případ onoho příslibu, která známe z evangelií: prostě, a bude vám dáno; tlucte, a bude vám otevřeno. Platí totiž také: dotazujte se, a bude vám odpovídáno.

(Písek, 080101-3.)